

„Keď človek verí, má polovicu úspechu za sebou.“

VRAVÍ SA, ŽE NAJSILNEJŠIE PRÍBEHY PÍŠE ŽIVOT SÁM A ČASTOKRÁT TIE NAJNEUVERITEĽNEJŠIE PASÁŽE BÝVAJÚ PRAVDOU... PRÍBEH DVOCH SYMPATICKÝCH ĽUDÍ ZO ŠALE, JE TOHO DEFINITÍVNYM DŮKAZOM. CHCELI SI ZALOŽIŤ RODINU, NEDALO SA. TRPELI, PLAKALI, ĽÚBILI SA V DOBROM AJ V ZLOM, AJ V TOM NAJHORŠOM. VŠETKÝM, KTORÍ SA ZÚFALO POKÚŠAJÚ O VLASTNÉ DIEŤA, POTÍŠKU TRPIA A O PROBLÉMOCH NEHOVORIA, ODKAZUJÚ – KAŠLITE NA TO ČO SI KTO MYSLÍ A NIKDY SA NEVZDÁVAJTE!

TEXT: Mária Halajová

MATKOU NA DEVIATY POKUS

Skutočný príbeh Liany a Petra Juhászovcov.

Liana Juhászová (36) sa mala zmieriť s tým, že matkou nikdy nebude. S manželom Petrom (39) sa o dieťa pokúšali dlhé roky a zakaždým bezúspešne. Nikdy sa navzájom neopustili a nestalo sa tak ani vtedy, keď sa ich už aj okolie pokúšalo presvedčiť, že boj o vlastné dieťa prehrali. Po ťažkých chvíľach požiadal Peter svoju manželku druhýkrát o roku. Svoju lásku si potvrdili aj po desiatich rokoch spoločného trápenia. Verili, že sa im jedného dňa podarí stať sa rodičmi. Synček Matúško Peter Juhász (2,5) sa narodil za pomoci najmodernejšej liečby v centre asistovanej reprodukcie a medicíny. Na neuveriteľný deviaty pokus!

Rodina plná detí

Liana túžila po deťoch od malička. „U nás bolo vždy rušno, veľká rodina, veľa detí, kriku a radosti,“ začína rozprávať sympatické žieňa a po novom už aj mamina, Liana Heráková Juhászová. Problémy s plodnosťou začali už keď mala 17 rokov. „Opakované zápaly, zrasty, laparoskopické operácie, nekončiaci kolotoč,“ spomína na nespočetné prekážky, ktoré vekom iba pribúdali. S manželom sa vzali v roku 2000, po štyroch rokoch sa rozhodli, že sa pokúsia založiť si rodinu. Vzhľadom na predchádzajúce diagnózy bolo jasné, že s otehotnením môže byť problém. Po neúspešnom prefúknutí vaječníkov, im gynekológ oznámil diagnózu polycystické ovária a teda, že

prirodzenou cestou to nepôjde. Liana priznáva, že ju táto informácia potopila. Prečo práve ja? Čo som komu urobila? Ani ona sa nevyhla otázkam, ktoré pochovávajú silné egá na samom dne vlastného bytia. Chcela byť ženou a matkou. Situácia zrazu vyzerala tak, že bude len akousi prázdnu nádobou. S týmto sa nemienila zmieriť. Negatívne myšlienky potláčala zo všetkých síl. Nebol na ne čas. Rozhodla sa klásť otázky inak a konať. „Gynekológ nám všetko dopodrobna vysvetlil a odporučil teda návštevu centra pre gynekológiu, urológiu a asistovanú reprodukciu. Neváhali sme ani sekundu,“ vyznáva sa Liana. Tam im oznámili, že jediná možnosť ako prísť k dieťaťu, je umelé oplodnenie metódou IVF. Najlepší špecialisti ich poučili o rizikách, aj finančných nákladoch. Pocit, ktorý ich vtedy zalial, bol nič, v porovnaní s pohľadom, aký sa im naskytol pri východe a pri pohľade na preplnenú čakáreň, zúfale pohľady ďalších párov, ktoré prišli rovnako v nádeji prosiť o pomoc.

Čím viac vajíčok, tým lepšie

Liana podstúpila príslušnú hormonálnu liečbu. Približne dva týždne si musela pichať tri injekcie denne. Nadprodukcia hormónov vtedy spôsobí, že vaječníky vyprodukujú viac vajíčok, ako pri bežnom menštruačnom cykle ženy. Gynekológ potom pravidelne sleduje ich rast a keď dozrie

ten správny čas, v narkóze ich odoberie a kvalitné vajíčka spojí so spermiami. Presne tak vzniknú embryá. Pri prvom odbere odobrali lekári Liane až 24 vajíčok, pri druhom 19nást. „Manžel sa smial, že som ako dobrá sliedka, čo znesie veľa vajíčok,“ smeje sa dnes Liana. Zároveň však dodáva, že nie všetky odoberaté vajíčka boli v poriadku a mohli z nich vzniknúť embryá. „Tie, ktoré boli dobré mi embryotransferom postupne po dvoch, maximálne troch vkladali do maternice. Zvyšné zmrazili na ďalšie pokusy. Na deviatykrát sa konečne jednému embryu u mňa zapáčilo.“

Manžel a rodina boli najväčšou oporou

Manžel jej nikdy nič nevyčítal. „To, že je chyba vo mne, zobral ako fakt. Celý čas stál pri mne a podporoval ma,“ hovorí Liana a priznáva, že oporu mala i v celej rodine. Veľmi jej pomohlo, že nič neskrývali a otvorene o všetkom hovorili. „Možno len kolegyne v práci ma na jednej strane podporovali a obdivovali, s akou vierou a silou ideme do ďalšieho kola, no zároveň hovorili, nech sa s tým konečne zmierim, že deti mať nebudem. Ja som si túto myšlienku nikdy neprípustila,“ priznáva dnes už mamička zdravého chlapčeka. A čo ten rad neúspešných pokusov? Tie manželov ešte viac zomkli. „Nebudem sa tváriť, že ma to nezlomilo. Zlomilo, psychicky rozbilo na márne kúsky. Veľa som sa naplakala. Vždy som sa však pozbierala, povedala

si, nevaďí, ideme ďalej, máme ďalšie embryá, nič nie je stratené,“ dodáva jedným dychom. Konečne prišiel deň „D“ a deviaty pokus bol úspešný. „Nikdy na to nezapudnem, zavolať som do centra a na druhom konci hovoru mi zagratulovali k tehotenstvu. Tú radosť a šťastie neviem ani opísať,“ spomína Liana s povedomou iskrou neutíchajúceho šťastia v očiach. Potom veci nabrali rýchly spád, narodil sa vytúžený Matúško. Kým však prišiel víťazný deviaty cyklus, presedeli s manželom v čakárni veľa hodín. „Málokto pár sa na chodbách medzi sebou rozprávajú, cítim tam vnútornú neistotu, nepokoj. Skôr je každý sám, so svojimi myšlienkami,“ rozpráva Liana. Myslí si, že veľa dvojíc sa za to hanbí, že sú to práve oni, komu sa nedarí. Boja sa, ako zareaguje najbližšia rodina, čo povedia susedia. Ona má v tom po tom čo si vytrpela úplne jasno. „Čo by mali? Je to len a len ich vec. Neplodnosť je v dnešnej dobe civilizovaná choroba, žiadna hanba.“ Z vlastnej skúsenosti potvrdzuje, že najviac pomôže to, ak sa človek má komu otvoriť a vykričí to zo seba von. Človek lepšie prechádza vecami, keď zistí, že v tom nie je sám. Pripravení na adopciu Život bez detí by bol podľa Liany prázdny. „Veľa párov si nevie predstaviť, žeby mali vychovávať cudzie dieťa. U nás to problém nebol. Matúško sa zadaril na deviaty pokus. Po ňom nám ostali už len dve embryá. Ak

by ani tie nevyšli, boli sme pripravení si dieťa adoptovať,“ prezradila.

Vyskúšali úplne všetko

Dnes už s úsmevom spomína na časy, keď sa pokúšali o dieťa alternatívnou metódou podľa Mojžišovej a Jonáša. „Dostali sme presný plán, kedy a čo máme robiť, aj sme ho plnili, napriek tomu to opäť nevyšlo,“ hovorí Liana. Spomenie aj negatívnu skúsenosť s liečiteľom, ktorý vyvolával v ženách pocit, že sú tehotné. „Áno, aj ja som mu uverila. Viete, podvedomie vie, že je to somarina, hlúposť, nereálna vec. Ale tá túžba po dieťati je oveľa silnejšia ako racion, jednoducho tomu chcete uveriť,“ vysvetľuje Liana. Po márných

pokusoch s liečiteľmi si jedného dňa povedali dosť a zverili sa do rúk čisto odborníkom.

Treba veriť

Základom všetkého je viera. „Pokiaľ by som neverila, že raz budem mamou, Matúško nie je s nami,“ hovorí Liana. Párom, ktoré túžia po dieťatku a nedarí sa im to prirodzenou cestou ani po dlhšej dobe radí: „Choďte do toho a nebojte sa. Strach je zlý radca. Verte, že sa to podarí. Keď človek verí, má polovicu úspechu za sebou.“ V najbližšej dobe sa chystá na tretie kolo odberov. „Som presvedčená, že ešte jedno dieťa mať budeme,“ uzatvára nesmierne dojímavý príbeh harmonická mamina malého Matúška Petra.

Juhászovci s gynekológom MUDr. Petrom Harbulákom

